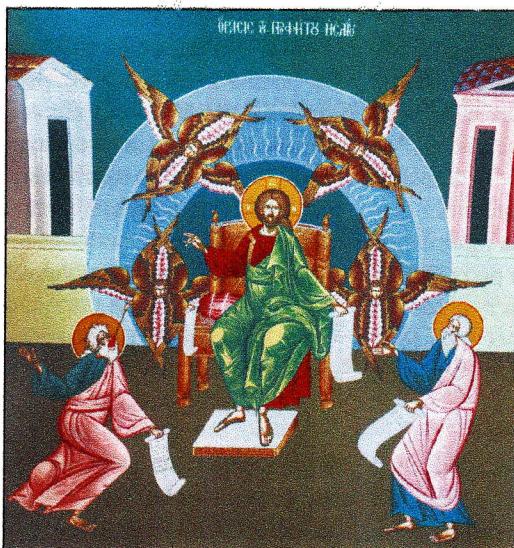

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA

23 dicembre 2012 - Domenica prima del Natale. Dei Santi Padri: da Adamo fino a Giuseppe, sposo di Maria Vergine. Santi 10 Martiri di Creta. – Tono V- Eothinon VIII.

1ª ANTIFONA

**Agathòn to exomologhìsthe to Kirìo, ke
psàllin to onòmati su, Ipsiste.
Tes presvies tis Theotòku, Sòter, sòson imàs.**

Shurnë bukur èshtë tē lavdérojmë Zотин e tē
këndoymë èmrin tенд, o i Lartë.
Me lutjet e Hyjlindëses, Shpëtimtar, shpëtona.

Buona cosa è lodare il Signore, e inneggiare
al tuo nome, o Altissimo.
*Per l'intercessione della Madre di Dio, o
Salvatore, salvaci.*

Visione del Profeta Isaia

(N. Ianakakis), Santuario diocesano "SS.
Cosma e Damiano" in San Cosmo Albanese

2ª ANTIFONA

O Kìrios evasilefsen, ef-
prèpian enedhìsato, enedhì-
sato o Kìrios dhìnamin ke
periezòsato.

Sòson imàs, Iiè Theù, o ana-
stàs ek nekrón, psàllondàs si:
Alliluia.

Zoti mbretëron, vishet me hie-
shi, Zoti vishet me fuqi dhe
rrrethohet.

*Shpëtona, o Biri i Perëndisë,
* çë u ngjalle nga tē vdekurit,
* neve çë tē këndoymë: Allilu-
ia.*

Il Signore regna, si è rivestito
di splendore, il Signore si è
ammantato di fortezza e se n'è
cinto.

*O Figlio di Dio, che sei risor-
to dai morti, salva noi che a te
cantiamo: Alliluia.*

3ª ANTIFONA

Dhëfte agalliasòmetha to
Kirìo, alalàxomen to Theò to
Sotiri imòn.

Ton sinànarchon Lògon...

Ejani tē gëzohemi në Zотин dhe
t'i ngrëjmë zërin Perëndisë,
Shpëtimtarit tonë:

Le tē kremtojmë...

Venite, esultiamo nel Signore,
cantiamo inni di giubilo a Dio,
nostro Salvatore.

Fedeli, inneggiamo...

APOLYTIKION

Ton sinànarchon Lògon *
Patri ke Pnèvmati, * ton ek
Parthènu techthënda * is
sotirian imòn, * animniso-
men, pistì, ke proskiniso-
men; * òti ivdhòkise sarkì *

Le tē kremtojmë, o besnikë, *
dhe tē adhurojmë * tē
përjetshmë Fjalë * bashkë
me Atin dhe me Shpirtin
Shëjtë, * çë leu nga Virgiëre-
sha pér shpëtimin tonë; * se

Fedeli, inneggiamo ed adoria-
mo il Verbo, coetero al Pa-
dre e allo Spirito, che per la
nostra salvezza è nato dalla
Vergine. Egli si compiacque
con la sua carne salire sulla

anelthìn en do stavrò, ke thà-naton ipomìnë; * ke eghire-tus tethneòtas * en di en-dhòxo, Anastasi aftù.

Etimàzu Vithleèm, inikte pasin i Edhèm; * evtrepizu Efrathà, òti to xilon tis zois * en do spilèo exinthisen ek tis parthènu. * Paràdhisos ke gar * i ekìnis gastir * edhichti noitòs * en o to thion fitòn * ex u fagòndes zisomen, uchì dhe * os o Adhàm tethnixò-metha * Christòs ghennate, * tin prin pesùsan anastison ikòna.

Megàla ta tis pisteos kator-thòmata! En di pighì tis flo-gòs, os epì idhatos anapàv-seos, i Àghii tris Pèdhes igàl-londo; ke o Profitis Dhanìil leòndon pimin os provàton edhknito. Tes aftòn ikesies, Christè o Theòs, sòson tas psichàs imòn.

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA

I Parthènos simeron * ton pro-eñion Lògon * en spilèo èrche-te * apotekin aporròtos. * Chòreve, * i ikumèni akutisthìsa; * dhòxason * metà An-ghèlon * ke ton pimènon * vu-lithènda epofthine * pedhion nèon, * ton pro eñon Theòn.

APOSTOLOS (Eb. 11,9-10; 32-40)

- I bekuar je, o Zot, Perëndia i Etërvet tanë, dhe i himnuar dhe lavdëruar ëmri yt ndër shekujt.

- Se ti je i drejtë në të gjitha ato çë na bëre neve; e të gjitha veprat e tua janë të vërteta, dhe udhët e tua të drejta.

Këndimi nga letra e Palit Ebrenjet.

Vëllezër, pér besën Avrami vate e ndënji në

deshi të hypej me kurm * tek krykja, * dhe vdekjen të pëso-nej, * dhe të ngjallnej të vdeku-rit * me të lavdishmën Ngjal-lje të tij.

Përgatitu Vithleèm, * se Edhe-mi i hapet gjithëve; * po stoli-su Efrathà, * se druri i jetës * nga Virgjëresha te shpella po lulëzon. * Se edhe Parrajs * u buthtua gjiri i saj * si kopshti-th shpirtëror * tek u mbin hyj-norja pemë, * tuë ngrënë nga e cila të gjithë na po rrojmë, * dhe si Adhami na nuk vdesim më. * Krishti lehet * po se të ngrënje * atë ikonën e parë të rarë.

Cuditë e besimit o sa të medha! * Dhe në burimin e flakës, * posa mbi ujë pushimi, * tre djelmet e shëjtë gëzojin; * dhe Danilli profit * barë u buthtua luanësh * si bari delesh. * Me lutjet e tyre, o Krisht Perëndi, * shpirrat tanë shpëtona.

croce e subire la morte e far risorgere i morti con la sua gloriosa risurrezione.

Preparati, o Betlemme, a tutti si apre l'Eden; esulta o Èfarta, poiché nella grotta sta per fiorire dalla Vergine l'albero della vita. Il di lei seno appare come un giardino spirituale, nel quale germoglia il frutto divino, e noi mangiadone vivremo e non morremo come Adamo. Cristo nasce per rialzare la decaduta immagine dell'uomo.

Mirabili i prodigi della fede! I tre fanciulli nella fornace ardente godevano come in un'acqua ristoratrice! E il santo profeta Daniele se ne stava in mezzo ai leoni, come un pastore di pecorelle. Deh! Per la loro intercessione, o Cristo nostro Dio, salva le anime nostre.

KONDAKION

Virgjëresha vjen sot * të për-monëshmen Fjalë * ndë një shpellë të lindënj * misterio-zisht. * Gëzohu, * o gjithësi, ture e gjegjur, lavdëro * bashkë me Ëngjëjt e me barinjtë * të përjetshmin Perëndi * çë dish të buthtohej * djalë i vogël.

Oggi la Vergine si dirige alla grotta per dare ineffabilmente alla luce il Verbo eterno. Esulta, o universo, nell'udire ciò; glorifica con gli angeli e i pastori l'eterno Dio, che ha voluto apparire tenero bambino.

- Benedetto sei tu, o Signore, Dio dei Padri nostri, e lodato e glorificato il tuo nome nei secoli. (Dan. 3, 26)

- Poiché sei giusto in tutto ciò che hai fatto; e tutte le tue opere sono vere e rette le tue vie. (Dan. 3, 27)

Lettura dalla lettera di Paolo agli Ebrei.

Fratelli, per fede Abramo soggiornò nella terra

dhenë e taksur si në një dhe të huaj, e ndënji nën tendat me Izakun e Jakovin, bashkëtrashë-gimtarët e të njëjtë premtim, sepse ai prit qytetin me themelët e shëndoshta, mjeshtër e stisar i të cilët është Perëndia. E çë dua të thom më? Do të më lypset moti ndë se do të rrëfyenj për Gjedheonin e për Barakun, për Sampsonin e për Jeftin, për Davidhin e për Samuilin e për profitët, të cilët, me anë të besës mundtin Rregjeri, pratikuan drejtësinë, fituan premtimet, mbëllijtin golë luanësh, shuajtin fuqinë e zjarrit, shpëtuan nga ejhët e thikës, morën fuqinë nga sëmundjet, u bënë të fortë ndë luftë, reshtin ushtëritë e të huajvet; dica gra muartin të gjallë të vdekurit e tyre; të tjerë u torturuan, sepse nuk dëshiruan shpëtimin çë i jipej atyre, se të kishin një ngjallje më të mirë. Të tjerë u provuan me të përqeshura e me të rrahura, me të lidhura e me filaqi. Qenë vrarë me gurë e me serrë, u torturuan, qenë vrarë me thikë, vanë vend mbë vend të veshur me lëkurë dhensch e dhish, tue pasur nevojë, shtrëngime e tue rruar lig, për të cilët jeta nuk ish e denjë; vanë atej e këtej ndëpër shkretëtira, ndëpër male e ndëpër spella, e ndër vërat e dheut. Edhe këta të gjithë, ndomos se bënë martëri të mirë për besën, nuk muarnë premtimin, sepse Perëndia kish përgatitur, çë më parë, një gjë më të mirë për ne, ashtu çë ata të mos të bëheshin të përsosur pa ne.

Alliluia (3 herë).

- *O Perëndi, gjegjtim me veshët tanë: Etërit tanë na lajmëruan veprën, çë ti bëre ndër ditët e tyre, ndër ditët e moçme.*

Alliluia (3 herë).

- *Thërritën të drejtët, dhe Zoti i gjegji ata, dhe i liroi nga të gjitha rreziqet e tyre.*

Alliluia (3 herë).

promessa come in una regione straniera, abitando sotto le tende, come anche Isacco e Giacobbe, coeredi della medesima promessa. Egli aspettava infatti la città dalle salde fondamenta, il cui architetto e costruttore è Dio stesso. E che dirò ancora? Mi mancherebbe il tempo, se volessi narrare di Gedeone, di Barak, di Sansone, di Iefte, di Davide, di Samuele e dei profeti, i quali per fede conquistarono regni, esercitarono la giustizia, conseguirono le promesse, chiusero le fauci dei leoni, spensero la violenza del fuoco, scamparono al taglio della spada, trovarono forza dalla loro debolezza, divennero forti in guerra, respinsero invasioni di stranieri. Alcune donne riacquistarono per risurrezione i loro morti. Altri poi furono torturati, non accettando la liberazione loro offerta, per ottenere una migliore risurrezione. Altri, infine, subirono scherni e flagelli, catene e prigionia. Furono lapidati, torturati, segati, furono uccisi di spada, andarono in giro coperti di pelli di pecora e di capra, bisognosi, tribolati, maltrattati, di loro il mondo non era degno!, vaganti per i deserti, sui monti, tra le caverne e le spelonche della terra. Eppure, tutti costoro, pur avendo ricevuto per la loro fede una buona testimonianza, non conseguirono la promessa: Dio aveva in vista qualcosa di meglio per noi, perché essi non ottenessero la perfezione senza di noi.

Alliluia (3 volte).

- *O Dio, con le nostre orecchie abbiamo udito, i nostri Padri ci hanno raccontato l'opera che hai compiuto ai loro giorni, nei tempi antichi.* (Sal. 43,2)

Alliluia (3 volte).

- *Gridano i giusti, e il Signore li ascolta; e da tutte le loro angosce li salva.* (Sal. 33,18)

Alliluia (3 volte).

VANGELI (Mt. 1, 1-25) VANGELO

Libër i gjenealogjisë së Jisu Krishtit të birit të Davidhit, të birit të Avraàmit. Avraàmi lindi Isaàkun, Isaaku lindi Jakovin, Jakovin lindi Ju-dhën e vëllezërit e tij; Judha lindi Faresin e Zarën nga Thamàra; Farësi lindi Esronin, Esroni lindi Aramin. Aràmi lindi Amidadhàmin, Aminadhàmi lindi Naasònin, Naasoni lindi Salmonin; Salmoni lindi Voòzin nga Rahàva; Voòzi lindi Ovidhin nga Rutha; Ovidhi lindi Jesèun. Jesù

Genealogia di Gesù Cristo figlio di Davide, figlio di Abramo. Abramo generò Isacco, Isacco generò Giacobbe, Giacobbe generò Giuda e i suoi fratelli, Giuda generò Fares e Zara da Tamar, Fares generò Esròm, Esròm generò Aram, Aram generò Aminadàb, Aminadàb generò Naassòn, Naassòn generò Salmòn, Salmòn generò Booz da Rabac, Booz generò Obed da Rut, Obed generò Iesse, Iesse generò il re Davide. Davide generò Sa-

lindi Davidhin rregj. Davidhi rregj lindi Salomonin nga gruaja e Uriut; Sallomoni lindi Avjain; Avjai lindi Asain; Asai lindi Josafatin; Josafati lindi Joram; Joram lindi Ozine; Ozia lindi Joathanin; Joathanin lindi Ahazin; Ahazi lindi Ezeqine; Ezeqia lindi Manassiu; Manassiu lindi Amonin; Amoni lindi Josine. Josia lindi Jehoninë edhe vellezërit e tij mbë mërgimin e Babilonës. Pas mërgimit në Babilonë, Jehonia lindi Sallathjelin; Sallathjeli lindi Zorababelin; Zorababeli lindi Avjûdhin; Avjûdhhi lindi Eliaqir; Eliaqimi lindi Azorin; Azori lindi Sadukun; Saduku lindi Aqimin; Aqimi lindi Eliudhini. El lindi Eleazarin. Eleazar lindi Mathanin; Mathani lindi Jakovin; Jakovi lindi Josifin të sh. Maries, nga e cila leu Jisui, çë thuhet. Gjithë gjeneratat prandaj çë nga Avraam i ujer te Davidhi janë katërmëbdhjetë; dhe çë nga Davidhi njer te mërgimi në Babilonë janë katërmëbdhjetë generata; dhe çë nga mërgimi i Babilonës njer te Krishti janë katërmëbdhjetë generata. E të lerit e Jisuit qe kështu. E martuar e jëma e tij Maria me Josifin, më parë se të rrjin bashkë ata, u gjënd me barrë ndë gji nga Shpirti Shëjtë. Josifi, pra, i shoqi i saj, çë ish i drejtë, e s'do t'e buthtonej të turpëruar, deshi t'e lërenej fshëhurazi. Po tue tundur ai ndë krye këto shërbise, shi, një engjelli i Zotit ju buthtua atij ndënderr, tue i thënë: Josif, bir i Davidhit, mos u trëmb të marrësh me tyj Marine gruan tënde, sepse çë u bë te gjiri i saj është nga Shpirti i Shëjtë. Do të lindënj një bir e ti do t'i thérreshë emrin e tij Jisu; sepse ai do të shpëtonjë popullin e tij nga mëkattet e tyre. Gjithë pra ky shërbes ndodhi se t'ish e bënë e thëna nga Ynë Zot me anë të profitit, çë thotë: Shih, Virgjëresha ka të dalë me barrë, dhe ka të lindënj një Bir e kanë t'e thérresin emrin e tij Emanuil çë vjen me thënë: "Me ne Perëndia". Si u zgjua nga gjumi Josifi, bëri si i urdhëroi atij engjelli i Zotit, e mori me të gruan e tij. Dhe nuk e njohu atë njer sa lindi të Birin e saj të parëlin-durin, edhe ja thërriti emrin e tij Jisu.

lomone da quella che era stata la moglie di Urià, Salomone generò Roboamo, Roboamo generò Abia, Abia generò Asaf, Asaf generò Giòsafat, Giòsafat generò Ioram, Ioram generò Ozia, Ozia generò Ioatam, Ioatam generò Acaz, Acaz generò Ezechia, Ezechia generò Manasse, Manasse generò Amos, Amos generò Giosia, Giosia generò Ieconia e i suoi fratelli, al tempo della deportazione in Babilonia. Dopo la deportazione in Babilonia, Ieconia generò Salatiel, Salatiel generò Zorobabèle, Zorobabèle generò Abiùd, Abiùd generò Eliacim, Eliacim generò Azor, Azor generò Sadoc, Sadoc generò Achim, Achim generò Eliùd, Eliùd generò Eleazar, Eleazar generò Mattan, Mattan generò Giacobbe, Giacobbe generò Giuseppe, lo sposo di Maria, dalla quale è nato Gesù chiamato Cristo. La somma di tutte le generazioni, da Abramo a Davide, è così di quattordici; da Davide fino alla deportazione in Babilonia è ancora di quattordici; dalla deportazione in Babilonia a Cristo è, infine, di quattordici. Ecco come avvenne la nascita di Gesù Cristo: sua madre Maria, essendo promessa sposa di Giuseppe, prima che andassero a vivere insieme si trovò incinta per opera dello Spirito Santo. Giuseppe suo sposo, che era giusto e non voleva ripudiarla, decise di licenziarla in segreto. Mentre però stava pensando a queste cose, ecco che gli apparve in sogno un angelo del Signore e gli disse: "Giuseppe, figlio di Davide, non temere di prendere con te Maria, tua sposa, perché quel che è generato in lei viene dallo Spirito Santo. Essa partorirà un figlio e tu lo chiamerai Gesù: egli infatti salverà il suo popolo dai suoi peccati". Tutto questo avvenne perché si adempisse ciò che era stato detto dal Signore per mezzo del profeta: ecco, la Vergine concepirà e partorirà un figlio che sarà chiamato Emmanuele, che significa Dio con noi. Destatosi dal sonno, Giuseppe fece come gli aveva ordinato l'angelo del Signore e prese con sé la sua sposa, la quale, senza che egli la conoscesse, partorì un figlio, che egli chiamò Gesù.

KINONIKON

Enite ton Kirion ek ton uranòn; enite aftòn en dis ipsistis. Alliluia.

Lavdëroni Zotin prej qielvet; lavdëronie në më të lartat. **Alliluia.**

Lodate il Signore dai cieli, lodatelo nell'alto dei cieli. **Alliluia.**